

Chương 412: Quyết Định Của Charlotte

(Số từ: 3165)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:34 PM 09/05/2023

Ngay khi tôi rời khỏi phòng tập luyện lúc bình minh, tôi do dự không biết có nên nói chuyện với hai người bên ngoài có vẻ như đang có vấn đề nghiêm trọng hay không.

Tuy nhiên, khi tôi nghe về vụ án giết người, hành động của tôi đã đi trước suy nghĩ của tôi.

"Chúng tôi cần điều tra những nhân chứng quan trọng trong một vụ án giết người xảy ra ở Khoa Pháp thuật Hoàng gia. Chúng tôi đã có được sự hợp tác của Temple."

Harriet nhìn tới nhìn lui giữa tôi và các điều tra viên.

Không đời nào Harriet có thể phạm tội giết người.

"Tôi có thể ở bên cô ấy trong quá trình điều tra không?"

Rõ ràng là Harriet có liên quan đến một sự cố bất thường.

***

Có vẻ như các điều tra viên của Khoa ma thuật biết tôi.

Mặc dù thực tế đây là một vụ án rất quan trọng, họ vẫn cho phép tôi đi cùng họ khi tôi nói rằng tôi sẽ là người bảo vệ cô ấy.

May mắn thay, cuộc điều tra không diễn ra bên ngoài Temple, mà bên trong một căn phòng trống trong ký túc xá của Royal Class.

Harriet không biết chuyện gì đã xảy ra với cô ấy, và tôi cũng vậy, người đột nhiên dính vào tình huống này.

Harriet đã ở Khoa Pháp thuật Hoàng gia cho đến tận đêm qua.

Cô ấy có vẻ hơi sợ hãi ngày hôm qua, nhưng cô ấy nói đó chỉ là tưởng tượng của mình.

Có thực sự có một cái gì đó đang xảy ra?

"Chuyện gì đã xảy ra thế?"

Harriet hỏi với đôi môi run run, và một trong những điều tra viên bắt đầu giải thích chậm rãi.

"Đêm qua, ba sĩ quan trực ban đã bị giết trong kho lưu trữ nghiên cứu của Khoa Pháp thuật Hoàng gia, và những cuốn sách ma thuật đã bị đánh cắp."

Giết người và trộm sách ma thuật.

Nghe những lời đó, nước da của Harriet chuyển từ trắng sang xanh.

"Hiện tại, kẻ tình nghi khả dĩ nhất là Rosser Dwin, người hiện đang mất tích và phụ trách Phòng Lưu trữ Nghiên cứu số 8."

"Là... người đó?"

"Đúng vậy, Rosser Dwin, người phụ trách phòng đọc số 8, bị nghi ngờ là thủ phạm chính của vụ việc."

—Rosser Dwin.

Đó là một cái tên tôi chưa bao giờ nghe thấy trước đây.

Mặc dù Harriet sợ hãi, nhưng cuối cùng cô ấy dường như hiểu ra điều gì đó và gật đầu một cách trống rỗng.

Harriet chậm rãi giải thích những gì đã xảy ra ngày hôm qua.

Nghi phạm chính là Rosser Dwin, người đã mất tích sau khi phạm tội.

"Không có gì lạ... Tôi đang xem các tài liệu nghiên cứu liên quan đến công dịch chuyển... À, giờ tôi mới nghĩ về nó..."

Harriet ngập ngừng một lúc như thể nhớ ra điều gì đó, rồi bắt đầu nói.

"Anh ta mang một số cuốn sách ma thuật từ đâu đó... Chúng có phải là những cuốn sách bị đánh cắp không?"

"Vâng đúng rồi."

"Có vẻ như anh ấy thực sự tò mò về nguồn gốc... thậm chí còn kỳ lạ như vậy. Anh ấy dường như đang nói lan man..."

"Ý cô là Rosser Dwin hơi khác so với bình thường?"

"Phải... Bình thường, anh ấy có vẻ ở đó nhưng không ở đó, và anh ấy đã chuẩn bị những gì tôi cần... nhưng hôm đó, anh ấy nói rất nhiều, và nói rằng anh ấy ước gì được gặp tôi sớm hơn... Ah."

Harriet lẩm bẩm một cách trống rỗng, như thể cô ấy đã nhận ra điều gì đó.

Harriet kể thêm cho các điều tra viên một vài câu chuyện, nhưng không tìm được manh mối nào đáng kể.

Tuy nhiên, Harriet dường như bị sốc nặng.

Đó là bởi vì người mà cô ấy nói chuyện tình cờ ngày hôm qua đã phạm tội giết người và trốn khỏi Cung điện.

"Cảm ơn vì sự hợp tác của cô trong cuộc điều tra."

Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện của họ một thời gian ngắn, các điều tra viên đứng dậy và dường như không còn việc gì nữa.

"Người đó... có thể bị bắt sao?"

Các điều tra viên không xác nhận cũng không phủ nhận trước câu hỏi đáng sợ của Harriet.

"Chúng tôi sẽ phải cố gắng hết sức."

"Vậy thì, cảm ơn vì sự hợp tác của cô. Rất vinh dự được gặp cậu, Reinhardt."

"V-Vâng? À... Vâng."

Cả hai cảm ơn Harriet và rời phòng bảo vệ sau khi nói thêm một câu khá ngượng ngùng về việc rất vinh dự được gặp tôi.

Vụ án giết người và trộm cắp bất ngờ xảy ra.

"..."

Những ngón tay của Harriet vẫn còn nhột nhạt, như thể cô ấy vẫn chưa vượt qua cú sốc.

Không thể đứng yên, tôi pha một ít trà đen trong phòng bảo vệ và rót một tách cho Harriet.

"À, uh... Cảm ơn, Reinhardt."

Harriet cẩn thận nhấp ngụm trà đen trong khi run rẩy. Sau khi uống xong cốc nước, cô thở ra một hơi dài.

"Chuyện quái quỷ gì đang xảy ra..."

Rõ ràng là Harriet đã trải qua một điều gì đó kỳ lạ vào ngày hôm qua.

"Là người hôm qua sao?"

"Vâng..."

Pháp sư đột nhiên đánh cắp một số lượng lớn sách ma thuật. Harriet hít một hơi thật sâu, dường như đã bình tĩnh lại một chút.

"Em không biết tại sao anh ta lại lấy trộm chúng, nhưng... số lượng khá lớn."

Một pháp sư ưu tú sống một cuộc đời bình lặng đã đánh cắp và giết một người đến mức mất trí.

"Em nghĩ rằng anh ta có vẻ tham lam sách ma thuật, nhưng để giết một ai đó..."

Mặc dù Harriet không biết Rosser Dwin là ai, nhưng chắc chắn anh ta là một pháp sư đã rất hữu ích với cô. Sẽ rất sốc khi biết rằng một người mà cô ấy thường gặp đã giết ba người.

Harriet thì thầm với đôi lông mày nhíu lại.

"Lẽ ra em nên... nhận ra điều gì đó sớm hơn..."

Anh ta đã thể hiện những kiểu hành vi khác nhau do quyết định ăn cắp sách ma thuật. Harriet nghĩ rằng nếu cô nhận ra ý định của anh ta sớm hơn thì chuyện này đã không xảy ra.

"Không có cách nào để em có thể đã biết."

"Em biết nhưng..."

Harriet đang tự trách mình sao?

Nếu cô ấy nhanh chóng nhận ra rằng Rosser Dwin đã khác ngày hôm qua, liệu mọi người có được cứu không?

Không thể suy luận một điều như vậy chỉ vì hành vi của ai đó là lạ. Harriet tự trách mình là vô nghĩa.

Harriet nghịch tách trà, đầu cúi xuống.

"Nếu em vừa nhận ra điều gì đó không ổn, em có thể đã không làm được gì, nhưng em đã có thể nói

với ai đó. Thay vào đó, em chỉ sợ hãi và bỏ chạy..."

Cuối cùng Harriet thở dài thườn thượt.

"Em cảm thấy... thật thảm hại."

Tôi không nghĩ đó là lỗi của Harriet, và có lẽ cô ấy cũng không nghĩ đó là lỗi của mình.

Tuy nhiên, cô hối hận về hành động của mình ngày hôm qua khi cô bỏ chạy.

Lựa chọn trốn chạy mà không cố gắng tìm hiểu anh thật kỳ lạ làm sao.

Chúng ta nên làm gì?

Đó không phải là lỗi của Harriet, nhưng sẽ không đúng nếu chỉ đứng nhìn sau khi chuyện này đã xảy ra.

Quan trọng hơn, một vụ giết người diễn ra trong Cung điện Hoàng gia là một vấn đề quan trọng.

"...Chúng ta sẽ tự mình tìm hiểu chứ?"

"Chúng ta có thể sao...?"

"Anh không mong đợi bất cứ điều gì tuyệt vời, nhưng không có quy tắc nào nói rằng chúng ta không thể tìm ra bất cứ điều gì, phải không?"

Không có hại trong việc cố gắng.

Là một Anh hùng, tôi có quyền can thiệp vào hầu hết mọi công việc của đế chế, và Harriet có một bộ óc thông minh.

Hơn bất cứ điều gì, tôi đã không thể làm bất cứ điều gì cho cô ấy cho đến nay, và tôi muốn làm điều gì đó cho Harriet ảm đạm.

Tất nhiên, tôi không chắc liệu theo đuổi một vụ án giết người có thực sự là điều nên làm hay không.

Và chuyện này.

Bằng cách nào đó, với dòng chảy này...

[Sự kiện đã xảy ra - Theo dõi vụ án giết người]

[Mô tả: Một vụ án giết người và trộm cắp đã xảy ra trong Cung điện hoàng gia. Theo dõi sự việc.]

[Phần thưởng: 5.000 điểm thành tích, ???]

Tôi có cảm giác một sự kiện sẽ xảy ra, và nó chắc chắn đã xảy ra.

***

—Sáng thứ Bảy.

Ellen thường có một trận đấu vào cuối tuần, nhưng Reinhardt rời ký túc xá với Harriet, nói rằng anh ấy có một số công việc phải giải quyết.

Ellen không biết chuyện gì đã xảy ra ngày hôm qua, nhưng cô ấy phát hiện ra rằng Harriet và Reinhardt vẫn thân thiết như trước đây.

Ellen lo lắng rằng Harriet và Reinhardt ngày càng xa cách.

Ngay cả khi nó không giống như trước đây, Harriet và Reinhardt vẫn nói chuyện và cùng nhau đi đến một nơi nào đó.

Cuối cùng Harriet có khá hơn không?

Cảm thấy nhẹ nhõm, nhưng không thể hoàn toàn chấp nhận điều đó do cảm xúc lẫn lộn phức tạp, Ellen nhìn hai người họ rời khỏi Temple qua cửa sổ.

Cảm giác thật tuyệt, nhưng cô không thể hoàn toàn hài lòng về điều đó.

Cảm thấy có lỗi với Harriet vì đã có những cảm xúc như vậy, Ellen không thể không cảm thấy như vậy.

Vì vậy, khi ba người họ ở cùng nhau, Ellen cố tỏ ra gần gũi với Harriet hơn là cô ấy thực sự cảm thấy. Thật khó để chịu đựng cảm giác đó, nhưng dù sao thì cô ấy cũng đã làm được.

Việc huấn luyện là không thể nếu không có Reinhardt. Saviolin Tana không rảnh vào cuối tuần vì cô ấy phải giải quyết công việc của Shanapell ở Temple nên Ellen cũng không thể nhờ cô ấy giúp.

Ellen hy vọng sẽ không mất quá nhiều thời gian và cân nhắc cách tập luyện một mình.

“Này.”

Tuy nhiên, Charlotte đã đến thăm ký túc xá Class A.

"Chúng ta nói chuyện một chút."

Mối quan hệ của họ bị ràng buộc bởi lòng trung thành, không phải tình bạn.

"Được rồi."

Vì vậy, Ellen ngoan ngoãn đi theo Charlotte.

***

Charlotte đưa Ellen ra ngoài ký túc xá.

Biểu hiện của cô ấy rất nghiêm túc, và có vẻ như cô ấy sẽ không có một cuộc trò chuyện dễ dàng nào.

"Tôi không biết rõ về cô, nhưng có vẻ như cô hơi kín tiếng. Phải không?"

"Tôi không chắc."

"Tôi hiểu rồi, cô thực sự không nghĩ về những điều như vậy, phải không?"

Ellen kín tiếng đến mức trong đầu cô thậm chí không có khái niệm ngồi lê đôi mách. Cô không chỉ thờ ơ với tin đồn mà còn sống không có khái niệm lan truyền chúng.

Charlotte hít một hơi thật sâu.

Cô đang định nói cho nàng hiệp sĩ không mấy thông minh của mình biết một bí mật mà rất ít người biết.

“Cô biết tôi đã bị bắt cóc và bị giam giữ tại Lâu đài Ma vương, phải không?”

“Đúng vậy.”

Khi mối đe dọa của Ma vương ngày càng lớn và sự tồn tại của hắn ta đe dọa Reinhardt, Charlotte cuối cùng đã quyết định.

“Lúc đó có một người trốn cùng tôi”.

“...Cùng nhau?”

“Đúng.”

Charlotte gật đầu.

“Và tôi nghĩ gã đó bây giờ là Ma vương.”

“!”

Một bí mật chỉ được biết đến với một số ít được chọn.

Charlotte định chia sẻ nó với Ellen.

Rất ít người biết về việc Charlotte trốn thoát khỏi Lâu đài Ma vương. Trong số các sinh viên của Temple, chỉ có Charlotte, Bertus và Reinhardt biết về nó.

Vì vậy, việc Ellen bị sốc trước lời thú nhận của Charlotte là điều tự nhiên.

Charlotte giải thích toàn bộ quá trình trốn thoát khỏi Lâu đài Ma từ đầu đến cuối.

Làm thế nào những người theo dõi Bertus đã cố gắng giết cô ấy, và làm thế nào đứa trẻ mang cuộn dịch chuyển cùng với Dyrus đã giải cứu Charlotte.

Ellen chắc chắn sẽ bị sốc, vì cô ấy không bao giờ có thể biết rằng Charlotte không chỉ phải chịu đựng trong Lâu đài Ma vương mà còn trốn thoát cùng một đứa trẻ hóa ra là Ma vương hiện đang làm rung chuyển lục địa.

"Tất nhiên là lúc đó tôi không biết điều đó. Anh ta hẳn đã sử dụng Ma pháp cải trang. Điều đó không quan trọng, nhưng bây giờ gần như chắc chắn rằng anh ta là Ma vương."

Charlotte cắn môi.

Cô ấy phải kể mọi thứ kể từ khi cô ấy quyết định nói, nhưng cô ấy dường như đang tự hỏi liệu cô ấy có thể thực sự nói điều này không.

Sau khi suy ngẫm xong, Charlotte nhìn quanh.

Không có ai đến và đi trong công viên trước ký túc xá của Royal Class, vì đó là một ngày cuối tuần và sáng sớm.

"Nếu cô tiếp tục sống với tư cách là Hiệp sĩ của tôi, cô nên biết. Tôi sẽ nói cho cô biết."

"Vâng."

"Cô biết tôi có [sức mạnh siêu nhiên], phải không?"

Trước lời nói của Charlotte, Ellen gật đầu. Tuy nhiên, Ellen biết rằng Charlotte có một số vấn đề nghiêm trọng. Cô ấy biết rằng sau khi trở về từ

Lâu đài Ma vương, Charlotte đã trải qua điều gì đó giống như hậu quả.

[Sức mạnh siêu nhiên] của Charlotte.

Ellen không biết chúng là gì.

Charlotte lặng lẽ dang tay phải ra.

*Swoosh

Nhìn bóng tối sôi sục từ bàn tay phải của Charlotte, Ellen cảm thấy ngạt thở.

Đó là một sức mạnh mang lại cảm giác đáng ngại chỉ bằng cách nhìn vào nó, mặc dù cô ấy không biết nó là gì.

"Cơ thể của tôi là nơi sinh sống của linh hồn của Ma vương."

"...Cái gì?"

Những lời sau đây chỉ có thể làm cho Ellen kinh ngạc hơn nữa.

"Khi tôi bị mắc kẹt trong Lâu đài Ma vương, Ma vương đã làm một điều gì đó với tôi. Lúc đó tôi không thể hiểu ý nghĩa của nó, nhưng bây giờ tôi đã biết. Ma vương đã gieo một phần linh hồn của hắn vào cơ thể tôi để chuẩn bị cho một khả năng hồi sinh."

Ngay cả Ellen, người thờ ơ với hầu hết mọi thứ, cũng không thể che giấu sự kinh ngạc của mình trước những lời phát ra từ miệng Charlotte.

Cô ấy đã trốn thoát khỏi Lâu đài Ma vương cùng với người kế vị của Ma giới, và thậm chí một phần linh hồn của Ma vương cũng ngủ yên trong cơ thể cô ấy.

Những lời nói vượt xa trí tưởng tượng của Ellen, người từng nghĩ đến căn bệnh nan y, tuôn ra.

"Khi đó, Ma Vương hiện tại, người đó trốn thoát, hấn cứu không phải là cứu mạng tôi, mà là cứu linh hồn Ma Vương bên trong tôi."

"Tôi không biết điều đó, và tôi đã cố tình phớt lờ nó, mặc dù tôi có linh cảm rằng anh ta có thể là một con quỷ. Tôi thậm chí còn nhắm mắt làm ngơ, mù quáng tìm kiếm."

"Tôi thừa nhận, tôi đã ngu ngốc và yếu đuối. Tôi muốn tin rằng ý định của anh ta là vì lợi ích của tôi. Nhưng bây giờ tôi không tin điều đó. Và Reinhardt đã cứu tôi trong tình trạng này nhiều lần, và bây giờ Ma vương có thể nhắm mục tiêu Reinhardt cũng vậy."

Sau khi kết thúc bài phát biểu của mình, Charlotte hít một hơi thật sâu.

"Tôi không biết liệu Ma Vương có thực sự đứng đằng sau nó hay không, nhưng ngay cả những tín đồ của Ngũ Đại Thần Giáo cũng xuất hiện. Vì vậy, tôi đang cố gắng lần lại những manh mối mà tôi đã cố tình bỏ qua và bỏ lỡ. Và Ma Vương không phải

là không liên quan với cô, và vì cô là hiệp sĩ của tôi, tôi sẽ kể cho cô tất cả những bí mật."

Giống như việc Ellen đã quyết định bảo vệ Charlotte bất kể cảm xúc cá nhân của cô ấy, Charlotte cũng công nhận Ellen là hiệp sĩ của mình bất kể cảm xúc cá nhân của cô ấy.

"Tôi không muốn tạo gánh nặng cho Reinhardt nữa. Reinhardt sẽ cố gắng tự mình làm mọi thứ. Tôi đã nhận được sự giúp đỡ nhiều lần, nhưng giờ tôi muốn tránh tình huống đó. Vì vậy, nếu cô đồng ý, tôi muốn theo đuổi Ma vương cùng nhau. Tôi không thể sử dụng bất kỳ ai khác. Nó liên quan đến bí mật nhạy cảm của tôi, vì vậy tôi phải tự mình điều tra. Tất nhiên, khả năng tìm ra tung tích của Ma vương là không cao. Nhưng làm gì đó là tốt hơn là không làm gì. Bây giờ tôi cũng muốn thử một cái gì đó."

Charlotte lặng lẽ nhìn Ellen.

"Cùng nhau thử cô thấy sao?"

Một cuộc điều tra về manh mối về Ma Vương.

Charlotte cố nối lại sợi dây liên kết mà chính cô đã tự cắt đứt trong sự tiếc nuối.

Khi sự tồn tại của Ma vương bắt đầu đe dọa toàn bộ lục địa, Charlotte nhận ra rằng cô ấy cũng phải làm gì đó.

Cô thề sẽ làm điều gì đó để hoàn thành nghĩa vụ tối thiểu của mình với tư cách là một thành viên của Hoàng tộc nếu mớ hỗn độn này vẫn tiếp diễn do sự ngu ngốc của cô.

Nó có thể là một manh mối đã bị bỏ sót, nhưng họ vẫn có thể đạt được điều gì đó từ nó.

"Vâng, chúng ta hãy cố gắng."

Trước lời đề nghị của Charlotte, Ellen lặng lẽ gật đầu.

Nếu họ có thể tiếp cận Ma vương, đó sẽ là hành động bảo vệ Reinhardt.

Không có lý do gì để Ellen từ chối.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading